

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.325 van 4 november 2013
in de zaak A. 203.677/X-15.010.**

In zake : Hugo AERTS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Floris Sebreghs
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de GEMEENTE LINT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Christophe Coen
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 210 A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 16 februari 2012, strekt tot de nietigverklaring van “het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Lint van 19 december 2011 houdende goedkeuring van het wegtracé in functie van het verkavelen van de gronden langsheen de Duffelsesteenweg, kadastraal bekend onder sectie D, nr. 509 F (deel) en 512 V (deel) in 12 percelen bouwgrond, waarvan 10 loten langsheen de nieuwe insteekweg”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 mei 2013.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Smeyers, die *loco* advocaat Floris Sebreghs verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Naveed Ahmadzadah, die *loco* advocaat Christophe Coen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 13 oktober 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dienen Leo Leus en Walter Druyts, als de vereffenaars van de nv Tommaz, bij het college van burgemeester en schepen van de gemeente Lint een verkavelingsaanvraag in voor een grond die is gelegen aan de Duffelsteenweg/Roetaard te Lint en die kadastraal bekend is onder sectie D, nr. 509/f (deel) en 512/v (deel). Die verkavelingsaanvraag impliceert de aanleg van een weg.

4. Tijdens het openbaar onderzoek over de voormelde aanvraag, georganiseerd van 21 oktober 2011 tot en met 19 november 2011, dient onder anderen verzoeker een bezwaarschrift in.

Op 16 januari 2012 besluit het voormelde college van burgemeester en schepenen dat de ingediende bezwaren ongegrond zijn en dat de betrokken verkaveling gunstig wordt geadviseerd.

5. Tijdens de gemeenteraadszitting van 19 december 2011, waarvan verzoeker stelt er op aanwezig te zijn geweest, wordt het bestreden besluit genomen. Dezelfde beoordeling van de bezwaren en dezelfde argumentatie als in het voormelde besluit van 16 januari 2012 worden in dat besluit overgenomen. Onder “Argumentatie” wordt gesteld:

- “• Volgens het Gewestplan van Antwerpen van 3 oktober 1979 is voorliggend verkavelingsproject deels gelegen in woongebied en deels in woongebied met landelijk karakter.

- Woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf, voor zover deze taken van bedrijf om reden van goede ruimtelijke ordening niet in het daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar toegestaan worden voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving (artikel 5 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen).

- Woongebieden met landelijk karakter zijn bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven (artikel 6 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen).

- Voorliggend verkavelingsproject is in overeenstemming met de voorschriften van het vastgestelde gewestplan.

- De voorliggende verkaveling is een logische invulling van betreffend binnengebied.

- Het is een logische afwerking van het resterend woongebied.

- De voorziene bebouwing wordt qua bouwhoogte afgestemd op de bebouwing in de omgeving.

- Volgens de aanvraag wordt tegemoetgekomen aan het decreet grond- en pandenbeleid van 27 maart 2009. Bij de latere vergunning zal worden opgenomen dat, om te voldoen aan de sociale last, 2 percelen bouwgrond zullen moeten verkocht worden aan een sociale woonorganisatie of aan een openbaar bestuur.

- Het advies van de brandweer van 21 oktober 2011 is gunstig mits een aantal reguliere voorwaarden.

- Uit de betreffende nota van de ontwerper en uit de genomen voorzieningen dienaangaande kan geconcludeerd worden dat deze verkaveling geen invloed zal hebben op de waterhuishouding van de onmiddellijke omgeving.

- Wat het advies van de GECORO van 14 november 2011 betreft kan het volgende worden gesteld :

1. De gratis grondafstand voor openbaar nut van de strook grond van 4 meter breed langsheen de rooilijn van de nieuwe straat tussen de achterste perceelsgrens van lot 1 van de verkaveling en de perceelsgrens van het stuk grond – sectie D 476a – werd door de verkavelaars reeds onderschreven in de voorliggende ontwerp-overeenkomst van 17 oktober 2011 en is ook reeds aangeduid op het voorliggend verkavelingsplan.

2. Aan het college van burgemeester en schepenen kan worden opgelegd dat aan de latere verkavelingsvergunning een voorwaarde wordt gekoppeld zodat aan de opmerking van de GECORO in verband met de grachten kan worden voldaan.

- Er kan besloten worden dat zowel het voorgestelde wegtracé als de inplanting van de kavels zich op een aanvaardbare wijze in de omgeving integreren. Het ontworpen wegtracé is stedenbouwkundig aanvaardbaar.

- De te beogen verdichting geeft geen aanleiding tot verlies van ruimtelijke kwaliteit en de voorgestelde perceelsordening is voor het gebied stedenbouwkundig verantwoord. De aanvraag is verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

- Er wordt stedenbouwkundig geen onaanvaardbare situatie gecreëerd voor de aanpalende eigendommen.

- De ingediende bezwaren zijn, zoals reeds eerder opgemerkt, ontvankelijk doch ongegrond en worden bijgevolg niet weerhouden bij de beoordeling van deze verkaveling.”

In het beschikkend gedeelte van het bestreden besluit wordt het volgende bepaald:

“Artikel 1 De voorliggende bezwaarschriften worden ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

Artikel 2 Het ontworpen stratentracé van de voorliggende verkaveling (verkavelingsplan van 11 januari 2010 – een laatste maal aangepast op 10 oktober 2011) wordt goedgekeurd.

Artikel 3 De voorgelegde overeenkomst met de verkavelaars van 17 oktober 2011 inzake de voorwaarden tot opening van de ontworpen straat wordt goedgekeurd.

Artikel 4 Aan het college van burgemeester en schepenen wordt gevraagd om aan de latere verkavelingsvergunning een voorwaarde te koppelen opdat aan de opmerkingen van de GECORO, zoals vermeld in hun advies van 14 november 2011, kan worden voldaan.

Artikel 5 In de latere verkavelingsvergunning dienen door het college van burgemeester en schepenen de voorwaarden worden opgelegd opdat voldaan zou worden aan het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid, nl. het opleggen van een sociale last van 2 kavels.”

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van verzoeker

6.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 4.2.17, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de VCRO), de artikelen 2, 42 en 192 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 (hierna: het gemeentedecreet), en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’.

6.2. Hij stelt dat uit artikel 4.2.17, §2, VCRO blijkt dat het de autonome en exclusieve bevoegdheid is van de gemeenteraad om te beslissen over de zaak van de wegen.

Voorts heeft de gemeenteraad – gelet op de artikelen 2, 42 en 192 van het gemeentedecreet – de volheid van bevoegdheid over alles wat de wegen betreft en van gemeentelijk belang is. Uit deze bepalingen van het gemeentedecreet volgt dat aan de gemeenteraad de uitsluitende bevoegdheid is gegeven om te oordelen over de aanleg van nieuwe wegen, de tracéwijziging en de verbreding of opheffing van bestaande gemeentelijke wegen, en dat het gemeenteraadsbesluit hieromtrent bindend is, niet alleen voor het college van burgemeester en schepenen dat uitspraak doet over een aanvraag tot verkavelingsvergunning, maar eveneens voor de administratieve overheden die in beroep op deze aanvraag beschikken.

Uit het voorgaande vloeit voort dat er een strikte scheiding bestaat tussen de bevoegdheid van de gemeenteraad, die zich moet uitspreken over de zaak van de wegen, en de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen, dat de verkavelingsaanvraag moet beoordelen. Door deze strikte

scheiding mag de gemeenteraad bij haar beslissing omtrent de zaak van de wegen enkel elementen betrekken die handelen over de wegenis, zoals bijvoorbeeld kwesties inzake nutsvoorzieningen, elektriciteitsnetwerken, riool- en afvalvoorzieningen, verkeersveiligheid, groenbehoud en aanplantingen. De gemeenteraad gaat volgens verzoeker echter haar bevoegdheid te buiten als zij in haar beslissing omtrent de wegenis nagaat of de verkavelingsaanvraag zelf in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

6.3. *In casu* is de verwerende partij de wettelijke grenzen van haar bevoegdheid te buiten gegaan door in het bestreden besluit bijna uitsluitend in te gaan op de verenigbaarheid van de verkavelingsaanvraag met de goede ruimtelijke ordening, zonder ook maar enigszins oog te hebben voor aspecten die effectief betrekking hebben op de zaak van de weg.

Minstens moet worden vastgesteld dat het bestreden besluit niet afdoende is gemotiveerd. Immers, hoewel in het bestreden besluit bijna geen enkel argument werd aangehaald dat effectief betrekking heeft op de zaak van de wegen, stelt de verwerende partij dat “kan besloten worden dat het voorgestelde wegtracé zich op een aanvaardbare wijze in de omgeving integreert”. Dit laatste is bijgevolg een loutere stijlformule die uit het niets komt opduiken en op juridisch drijfzand is gebaseerd.

7. In zijn memorie van wederantwoord benadrukt verzoeker nog dat de gemeenteraad een gemotiveerd besluit moet nemen over de zaak van de wegen, wat impliceert dat hij alle aspecten in aanmerking moet nemen die voor de beoordeling van de zaak van de wegen relevant zijn. *In casu* worden de elementen die bij de beslissing over de zaak van de wegen moeten worden beoordeeld slechts zijdelings in de beoordeling van de gemeenteraad betrokken en kan er geenszins worden volgehouden dat een concrete weginrichting werd beoordeeld. Meer bepaald wordt op zeer beknopte wijze ingegaan op het advies van de Gecoro.

Voorts wijst verzoeker erop dat de overeenkomst van 17 oktober 2011 met de verkavelaars, waarvan sprake is in het bestreden besluit, hem volstrekt onbekend is. Deze overeenkomst is hem immers niet meegedeeld in het kader van zijn aanvraag tot openbaarheid van bestuur en aan de voorwaarden van motivering door verwijzing is niet voldaan.

Tot slot meent hij dat er geen sprake kan zijn van overvloedige motivering, aangezien het bestreden besluit bijna uitsluitend motieven bevat die betrekking hebben op aspecten die niet tot de bevoegdheid van de gemeenteraad behoren.

8. In zijn laatste memorie voert verzoeker nog aan dat voor de beoordeling of de gemeenteraad al dan niet binnen zijn bevoegdheid is gebleven, enkel mag worden gekeken naar de motieven die onder de hoofding “Argumentatie” zijn vermeld. De determinerende motieven van het bestreden besluit zijn enkel terug te vinden onder die hoofding.

In zoverre onder “Argumentatie” in het bestreden besluit is overwogen dat “[u]it de betreffende nota van de ontwerper en uit de genomen voorzieningen dienaangaande kan geconcludeerd worden dat deze verkaveling geen invloed zal hebben op de waterhuishouding van de onmiddellijke omgeving”, betreft dit een watertoets in de zin van artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’ waarbij de impact van de “verkaveling” op de waterhuishouding wordt beoordeeld. Een dergelijke watertoets moet niet bij de beoordeling van de zaak van de wegen worden uitgevoerd, maar wel bij de beoordeling van de verkavelingsaanvraag.

Beoordeling

9. Artikel 4.2.17, §2, eerste lid, VCRO bepaalt wat volgt:

“Indien de verkavelingsaanvraag wegeniswerken omvat waaromtrent de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de verkavelingsvergunning van zijnerwege kan worden verleend, dan neemt de gemeenteraad een beslissing over de

zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de verkavelingsaanvraag.”

Uit deze bepaling volgt dat “de zaak van de wegen” – waaronder het bepalen van het tracé van de wegen, alsook de uitrusting ervan wordt verstaan – een gemeentelijke aangelegenheid is die exclusief is opgedragen aan de gemeenteraad. Dit houdt een bevestiging in van het in de artikelen 2 en 42 van het gemeentedecreet vervatte principe naar luid waarvan de gemeenteraad beschikt over de volheid van bevoegdheid voor aangelegenheden van gemeentelijk belang, waaronder de aanleg van nieuwe (gemeentelijke) verkeerswegen. Deze exclusieve en autonome bevoegdheid van de gemeenteraad moet worden onderscheiden van de autonome bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen voor verkavelingsaanvragen, wat impliceert dat de gemeenteraad niet kan beslissen over de verkavelingsaanvraag zelf en zijn argumenten dan ook niet mogen worden betrokken op de verkavelingsaanvraag als zodanig.

10.1. Ter weerlegging van de bezwaren wordt in het bestreden besluit onder meer het volgende overwogen:

“5. Vragen rond mogelijke wateroverlast. Niet conform het gemeentelijk milieubeleidsplan.

De gracht tussen de eigendommen langsheen Roetaard en de loten van voorliggende verkaveling zal worden geruimd en blijft behouden. Uiteraard dienen de aangelanden deze gracht te onderhouden.

Er werd een nieuw te delven gracht voorzien naast de nieuw ontw[o]rpen straat. Deze gracht heeft een breedte van 2 meter en een diepte van 0,80 meter.

Deze gracht zal dienen als buffering voor de vertraagde afvoer van het regenwater (RWA).

De gracht tussen voormelde gracht en de Babbelkroonbeek (+/- 420 meter lang) zal worden geruimd.

Het regenwater kan via voormelde grachten vertraagd worden afgevoerd.

In een nota van de ontwerper, gevoegd bij de aanvraag, wordt duidelijk aangetoond dat er een afdoende berging wordt voorzien om wateroverlast het hoofd te bieden. De benodigde berging werd berekend op 48 m³, de gecreëerde berging bedraagt 54 m³.

Conclusie :

Uit de voorzieningen en berekeningen blijkt duidelijk dat er geen problemen dienen gevreesd voor de DWA en RWA.

6. Vraag naar veiligheidsrapport.

Er dreigt gevaar bij het uitrijden van de verkaveling (fietsers).

Enige mogelijke ontsluiting voor deze verkaveling is naar de Duffelsesteenweg.

Conclusie :

Een veiligheidsrapport opstellen voor dergelijke (kleine) ingreep zou ons echt wel te ver leiden.

Teneinde de veiligheid bij het uitrijden van de verkaveling te optimaliseren werd geopteerd voor de aanleg van een verkeersplateau met sinusoïdale oprijbanden. Bij het uitrijden van de verkaveling heeft de automobilist een open zicht naar het centrum toe van +/- 8 meter, richting Duffel toe +/- 10 meter.”

Uit de geciteerde overwegingen blijkt dat in het bestreden besluit uitdrukkelijk is stilgestaan bij de mogelijkheid om de verkaveling op een andere wijze te ontsluiten, bij de vraag hoe door de uitrusting van de weg de verkeersveiligheid kan worden geoptimaliseerd en bij de noodzaak om naast de nieuw ontworpen straat een nieuwe gracht te delven. Dit zijn alle aspecten van de zaak van de wegen.

Anders dan verzoeker voorhoudt, heeft de gemeenteraad dus wel degelijk oog gehad voor de zaak van de wegen. Het feit dat de beoordeling van de betrokken bezwaren niet is opgenomen onder de hoofding “Argumentatie” van het bestreden besluit doet niets af aan deze vaststelling, want het bestreden besluit moet als een geheel worden gelezen.

10.2. Bovendien verliest verzoeker uit het oog dat de gemeenteraad – gelet op artikel 2 van het bestreden besluit – “[h]et ontworpen stratentracé van de voorliggende verkaveling (verkavelingsplan van 11 januari 2010 – een laatste maal aangepast op 10 oktober 2011)” heeft goedgekeurd en dat dit plan niet enkel beperkt is tot een loutere weergave van het tracé van de bij de verkavelingsaanvraag horende weg. Immers, het goedgekeurde wegenisplan, dat integraal deel uitmaakt van het bestreden besluit, bevat, naast de weergave van het stratentracé, ook een weergave van de ligging van de nutsleidingen (rioleringen) en van de aan te leggen groenvoorzieningen. Ook de ligging en omvang van het – met het oog op de verkeersveiligheid voorziene – verkeersplateau alsook de ligging, breedte en diepte van de nieuw te delven gracht naast de nieuw ontworpen weg, worden op dit plan weergegeven. Het plan

geeft ook aan hoe en met welke materialen de geplande wegenis en nutsleidingen zullen worden aangelegd.

10.3. Het blijkt niet dat het bestreden besluit inzake de zaak van de wegen niet afdoende zou zijn gemotiveerd.

Het enkele feit dat het bestreden besluit ook argumentatie bevat met betrekking tot de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, leidt niet tot een ander oordeel. Dergelijke argumentatie moet als een overtoollig motief worden gekwalificeerd, waarvan de eventuele onwettigheid niet tot de vernietiging van het bestreden besluit kan leiden.

11. Het enige middel wordt hoe dan ook als ongegrond verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vier november 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust